

[Justitsministeren.]

Mening — bedst vil kunne finde Sted i det Udvalg, som vil blive nedsat.

Rytter: Den højtærede Justitsminister maa have misforstaaet mig. Jeg nævnte ikke §§ 25—28, idet der er en skarp Sondring mellem § 25 paa den ene Side og §§ 26—28 paa den anden Side. Det, jeg talte om, var §§ 26—28 og det Tilfælde, at en Mand var i en Koncentrationslejr og er blevet ikke Arvelader, men Arving, altsaa er en Mand, til hvem der er udlagt en Arv. Han behøver ikke at vide noget om, at der er udlagt en Arv til ham, og følgelig kan han heller ikke skrive hjem om, hvordan der skal forholdes med den, da han, som sagt, er i fuldkommen Uvidenhed om, at der er udlagt ham en Arv. I et saadant Tilfælde er det, forekommer det mig, noget haardt, at man allerede 10 Aar efter det første Arvefald skal kunne frakende ham hans Formue. Det er det, der forekommer mig lidt haardt, men, som sagt, vi kan nærmere diskutere det i Udvalget.

Justitsministeren (Elmqvist): Jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at den paagældende befandt sig under saadanne Forhold i en Koncentrationslejr, at han kunde sætte sig i Forbindelse med Hjemlandet og Myndighederne herhjemme, og naar han kunde det, gik jeg ud fra, at han ogsaa omvendt maatte kunne faa Oplysninger fra Myndigheder herhjemme, saa at han kunde faa Viden om Arven. Hvis det er Tilfældet, er det ganske klart, saaledes som det staar i Bemærkningerne til Kommissionsbetænkningen, at han kan disponere over Arven ved at give Besked om, at den skal udbetales til en Fuldmægtig. Men jeg indrømmer det ærede Medlem, at der kan naturligvis komme til at foreligge Tilfælde, hvor man har en Viden om, at den paagældende er i en Koncentrationslejr, men ikke kan komme i Forbindelse med ham, og hvor han heller ikke kan komme i Forbindelse med Myndighederne. I saa Fald kan der naturligvis opstaa et Problem, men jeg vil ikke tro, at man vil gøre Brug af § 28, hvis man har Vished om, at han lever. Dette kan vi maaske ogsaa drøfte nærmere i Udvalget.

Rytter: Jeg nævnte netop det Tilfælde, at Manden ikke maatte skrive, hvor han opholdt sig. Det er netop i et saadant Tilfælde, og kun i det Tilfælde, Spørgsmaalet kan komme frem.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Steincke: Jeg skal tillade mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til nærmere Behandling i et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Da det kan forventes, at det i Folketinget fremsatte Forslag til Lov om Byggeri med offentlig Støtte oversendes til Landstinget i Morgen, sætter jeg denne Sag paa Dagsordenen for Tingets næste Møde, der afholdes Fredag den 12. April Kl. 13³⁰ med følgende Dagsorden:

1) *Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende:*

Forslag til Lov om bortblevne.

2) *Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om Lægeundersøgelse af Børn.

3) *Anden (sidste) Behandling af:*

Forslag til Beslutning om Godkendelse af Opgørelserne over de Beløb, som Kjøbenhavns Frihavns-Aktieselskab i Aarene 1943, 1944 og 1945 har anvendt til Anlæg i Frihavnen.

4) *Eventuelt: Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Byggeri med offentlig Støtte.

Mødet hævet Kl. 14¹⁴.